

SWEDISH
ENVIRONMENTAL
PROTECTION
AGENCY

SKRIVELSE
2022-03-24

Ärendenummer:
NV-06086-21

Differentierade producentansvarsavgifter

Redovisning av Naturvårdsverkets regeringsuppdrag

Innehåll

SAMMANFATTNING	3
1. UPPDRAGET OCH DESS GENOMFÖRANDE	4
2. BAKGRUND	5
3. AVGRÄNSNING UTIFRÅN EU:S MINIMIKRAV	6
4. BEMYNDIGANDE ATT MEDDELA FÖRESKRIFTER	7
4.1 Inledning	7
4.2 Miljöbalken	7
4.3 Förordning om producentansvar för förpackningar	8
4.4 Förordning om producentansvar för elutrustning	8
5. INRIKTNING FÖR ARBETET MED FÖRESKRIFTER	9
5.1 Övergripande om inriktningen för föreskrifterna	9
5.2 Kommande vägledning från EU-kommissionen	10
5.3 Form för regleringen av avgiftsdifferentiering	10
5.4 Överväganden om konkurrens	11
5.5 Övervägande om retursystem för plastflaskor och metallburkar	12
6. NATURVÅRDSVERKETS FORTSATTARBEDE MED FÖRESKRIFTERNA	13
6.1 Beroende av förordningsöversynen	13
6.2 Inhämtande av synpunkter	13
BILAGA	14

Sammanfattning

I skrivelsen redovisas Naturvårdsverkets regeringsuppdrag att *förbereda* myndighetsföreskrifter om kriterier för hur ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från producenterna ska bestämmas i fråga om förpackningar och elektriska och elektroniska produkter. Föreskrifterna ska bidra till att syftet med de s.k. minimikraven i EU:s avfallsdirektivet uppfylls. För att uppfylla kraven i avfallsdirektivet ska föreskrifter vara beslutade senast den 5 januari 2023. I skrivelsen lämnas en kort redogörelse för hur Naturvårdsverkets arbete med myndighetsföreskrifter fortskrider.

Syftet med bestämmelser om differentierad ersättning är att ge incitament till mer hållbara produktions- och konsumtionsmönster i en cirkulär ekonomi. För att syftet ska uppnås krävs att föreskrifterna är tydliga för producentansvarsorganisationerna, att det är ekonomiskt motiverat för producenterna att anpassa sina produkter efter föreskrifterna och att det är möjligt att utöva tillsyn på ett effektivt sätt.

En utgångspunkt för framtagandet av föreskrifter är den i Sverige befintliga marknadsinitierade avgiftsdifferentiering som tillämpas av insamlingssystemen. Föreskrifterna bör också beakta att flera initiativ i närtid förväntas tas på EU-nivå både för förpackningar och elektronik.

Naturvårdsverkets bedömning är att de föreskrifter som tas fram under 2022 ska vara av grundläggande karaktär med en förhållandevis låg detaljeringsgrad. Successivt kan dels ökade erfarenheter och kunskap, dels harmoniserande åtgärder på EU-nivå, möjliggöra och motivera en mer detaljerad reglering.

Naturvårdsverkets bedömning är att det i föreskrifterna inte kommer att fastställas belopp för differentieringen. Istället bör regleringen göras i form av krav på producentansvarsorganisationer att tillämpa *högre* respektive *lägre* avgifter utifrån de kriterier som anges i Naturvårdsverkets föreskrifter.

Genom att välja tydliga och lättanvända kriterier för differentierade avgifter bedömer Naturvårdsverket att risken minskar för att föreskrifterna på ett negativt sätt påverkar konkurrensen mellan konkurrerande producentansvarsorganisationer.

1. Uppdraget och dess genomförande

Regeringen gav genom beslut 2021-07-22 åt Naturvårdsverket i uppdrag att *förbereda* myndighetsföreskrifter om kriterier för hur ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från producenterna ska bestämmas i fråga om förpackningar och elektriska och elektroniska produkter, så att syftet med de s.k. minimikraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (2008/98/EG) om avfall (avfallsdirektivet) uppfylls.

En redovisning av uppdraget ska lämnas till Regeringskansliet senast den 31 mars 2022. I redovisningen ska Naturvårdsverket lämna en kort redogörelse för hur arbetet med myndighetsföreskrifter fortskrider.

Uppdraget har genomförts, och det fortsatta arbetet med föreskrifter kommer att genomföras, med stöd av Konkurrensverket och Jordbruksverket och i samråd med Kommerskollegium. Konkurrensverket stödjer Naturvårdsverket i frågor om hur föreskrifterna bör utformas så att det blir rättvisa villkor på en konkurrensutsatt marknad. Jordbruksverket stödjer Naturvårdsverket i överväganden avseende plastflaskor och metallburkar som ingår i ett godkänt retursystem.

Naturvårdsverket samråder med Kommerskollegium om föreskrifternas eventuella påverkan på den fria rörligheten för varor.

Inom uppdraget har också dialog om möjliga kriterier förts med Kemikalieinspektionen och Energimyndigheten och informationsutbyte skett med ansvariga myndigheter i Danmark och Norge. Vidare har en rad möten hållits med befintliga insamlingssystem och retursystem. Ytterligare information har inhämtats genom en referensgrupp med representation från producenter, insamlingssystem, återvinningsföretag och andra berörda aktörer (se bilaga).

Naturvårdsverket har under arbetets gång fört en dialog med Miljödepartementet, i syfte att säkerställa att de samlade författningsändringar som övervägs innebär ett fullständigt genomförande av minimikraven i avfallsdirektivet.

Uppdraget har genomförts av en projektgrupp inom Naturvårdsverket. Inom ramen för uppdraget har en konsultstudie genomförts av IVL Svenska miljöinstitutet i samarbete med Profu.¹ Konsulterna har lämnat förslag på kategorier för indelning av produkter och på kriterier för avgiftsdifferentiering. Konsulterna har också redovisat en analys av rättsliga och praktiska förutsättningar för en reglerad differentiering av avgifterna samt en omvärldsanalys.

Uppdragets redovisning i form av denna skrivelse har 2022-03-24 beslutats av generaldirektör Björn Risinger (NV-06086-21).

¹ IVL, "Utredning av differentierade avgifter för producentansvar", Rapport nr U, januari 2022 (i ärende NV-06086-21)

2. Bakgrund

I avfallsdirektivet har införts bindande minimikrav för system för utökat producentansvar. En del av minimikraven avser en differentierad ersättning som producentansvarsorganisationerna (dagens insamlingssystem) ska ta ut av de producenter som anslutit sig till organisationen.

Syftet med bestämmelser om differentierad ersättning är att ge incitament till mer hållbara produktions- och konsumtionsmönster. Differentiering utifrån vissa kriterier kan vara ett sätt att styra producenterna mot att släppa ut produkter på marknaden som bidrar till en cirkulär ekonomi.

Riksdagen beslutade i september 2021 (i enlighet med prop. 2020/21:198 *Producentansvar och straffansvar för nedskräpning*) om ett nytt bemyndigande i miljöbalken som innefattar en rätt för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om kriterier för hur ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från producenterna ska bestämmas. Regeringen avser att bemyndiga Naturvårdsverket att meddela sådana föreskrifter. För att uppfylla kraven på genomförande av avfallsdirektivet ska föreskrifter vara beslutade senast den 5 januari 2023.

3. Avgränsning utifrån EU:s minimikrav

I EU:s avfallsdirektiv har införts bindande minimikrav för system för utökad producentansvar. Artikel 8a 4 behandlar den ersättning som producentansvarsorganisationerna ska ta ut av producenterna:

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de ekonomiska bidrag som betalas av produktens producent för att fullgöra sina skyldigheter inom utökad producentansvar

a) täcker följande kostnader för de produkter som producenten släpper ut på den berörda medlemsstatens marknad:

— kostnader för separat insamling, efterföljande transport och behandling av avfall, inklusive behandling som krävs för att uppfylla unionens avfallshanteringsmål samt kostnader som krävs för att uppfylla andra mål enligt punkt 1 b, med beaktande av intäkterna från återanvändning, från försäljning av returråvaror från dess produkter och från outtagna depositionsavgifter,

— kostnader för tillhandahållande av lämplig information till avfallsinnehavare i enlighet med punkt 2,

— kostnader för insamling och rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 c, Detta led ska inte tillämpas på system för utökad producentansvar som inrättats i enlighet med direktiv 2000/53/EG, 2006/66/EG eller 2012/19/EU.

b) vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökad producentansvar, när så är möjligt anpassas till enskilda produkter eller grupper av liknande produkter, särskilt med hänsyn till deras hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet, samt till förekomsten av farliga ämnen, varigenom en livscykelstrategi ska tillämpas och en anpassning görs utifrån kraven i relevant unionsrätt och dessutom, i förekommande fall, harmoniserade kriterier tas som utgångspunkt för att säkerställa en smidigt fungerande inre marknad, och

c) inte överstiger de kostnader som krävs för att tillhandahålla avfallshantering på ett kostnadseffektivt sätt. Sådana kostnader ska på ett transparent sätt fastställas mellan de berörda aktörerna.

Naturvårdsverkets uppdrag, och fortsatta föreskriftsarbete gällande kriterier för hur ersättningen ska bestämmas, är avgränsat till genomförande av avfallsdirektivets artikel 8a 4b (avseende differentiering) och omfattar inte artikel 8a 4a (kostnadstäckning) eller 8a 4c (kostnadseffektivitet).

4. Bemyndigande att meddela föreskrifter

4.1 Inledning

Naturvårdsverkets uppdrag att förbereda myndighetsföreskrifter har genomförts med utgångspunkt i de bemyndiganden som beslutats i miljöbalken och som föreslagits i förordningarna om producentansvar för förpackningar respektive för elutrustning.

4.2 Miljöbalken

Riksdagen beslutade i september 2021 om ändring i miljöbalken (15 kap. 15 §) avseende bemyndigande att meddela föreskrifter om detta:

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

...

4. kriterier för hur ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från producenterna ska bestämmas

Regeringens förslag om införande av denna bestämmelse lämnades i proposition 2020/21:198 *Producentansvar och straffansvar för nedskräpning*. I propositionen anförde regeringen bland annat följande (sid 40–41):

Bestämmelserna i avfallsdirektivet innebär att medlemsstaterna behöver ange vissa kriterier för hur producentansvarsorganisationerna ska bestämma vilken ersättning de tar ut av producenterna. Kriterierna kommer behöva variera för olika producentansvar.

Enligt regeringsformen ska föreskrifter som avser enskildas ekonomiska förhållanden inbördes meddelas genom lag (8 kap. 2 § 1). Riksdagen kan inte bemyndiga regeringen att meddela sådana föreskrifter (8 kap. 3 §). Regeringen anser att sådana föreskrifter som beskrivs ovan inte lämpar sig för en lagreglering och därför inte bör utformas som civilrättsliga föreskrifter. De bör i stället vara näringsrättsliga genom att de reglerar producentansvarsorganisationens skyldigheter när det gäller hur ersättningen ska bestämmas. Föreskrifterna ska därmed inte kunna åberopas av en enskild gentemot en annan enskild och de ska inte kunna påverka t.ex. giltigheten av ett avtal mellan en producent och en producentansvarsorganisation. I stället bör det vara en tillsynsmyndighet som övervakar att bestämmelserna följs och som

ingriper mot en producentansvarsorganisation som inte följer bestämmelserna. Det bör därför införas ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om kriterier för hur ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från producenterna ska bestämmas.

4.3 Förordning om producentansvar för förpackningar

I Miljödepartementets remitterade promemoria *En förbättrad förpackningsinsamling* har lämnats förslag till ny förordning om producentansvar för förpackningar. Förslaget innebär att en producentansvarsorganisation vid beräkningen av den ersättning som en enskild producent ska betala till organisationen ska ta hänsyn till vikten på de förpackningar som producenten släpper ut eller tillhandahåller på den svenska marknaden. Hänsyn ska också tas till bland annat förpackningarnas återanvändbarhet, materialåtervinningsbarhet och innehåll av återvunnet material. Naturvårdsverket ska enligt förslaget få meddela föreskrifter om kriterier för hur ersättningen ska bestämmas.

4.4 Förordning om producentansvar för elutrustning

En översyn pågår av förordning (2014:1075) om producentansvar för elutrustning. I betänkandet från utredningen om pant för småelektronik, *Använd det som fungerar* (SOU 2021:26) lämnades förslag om bestämmelser om vilken hänsyn som ska tas vid beräkningen av avgiften som en enskild producent ska betala till ett insamlingssystem. Vid beräkningen ska insamlingssystemen även beakta de föreskrifter som Naturvårdsverket meddelar om avgifterna och där hänsyn ska tas till mängden produkter samt produktens egenskaper. Naturvårdsverket ska enligt förslaget få meddela föreskrifter om kriterier för hur ersättningen ska bestämmas.

5. Inriktning för arbetet med föreskrifter

5.1 Övergripande om inriktningen för föreskrifterna

Syftet med föreskrifter om differentierade avgifter är att styra mot mer hållbara produktions- och konsumtionsmönster, i första hand genom att styra producenterna mot att släppa ut produkter på marknaden som bidrar till en cirkulär ekonomi.

En förutsättning för att syftet med differentiering ska uppnås, är att det blir tydligt för producentansvarsorganisationerna hur kriterierna ska användas för att efterleva föreskrifterna. Syftet förutsätter också att det är ekonomiskt motiverat för producenterna att anpassa sina produkter efter föreskrifterna och möjligt för Naturvårdsverket att utöva tillsyn på ett effektivt sätt.

En utgångspunkt för Naturvårdsverkets framtagande av föreskrifter är den i Sverige befintliga marknadsinstitierade avgiftsdifferentiering som tillämpas av insamlingssystemen. Åtminstone vad gäller förpackningar bedöms denna differentiering som finns i dagsläget för materialåtervinningsbarhet vara ambitiös i ett EU-perspektiv. I övrigt finns differentiering mellan produktgrupper för både förpackningar och elutrustning för att spegla den kostnad som produkten, när den blir avfall, ger upphov till.

Föreskrifterna bör beakta att EU-kommissionen framöver *kan komma* att anta genomförandeakter med harmoniserade kriterier med syfte att säkerställa enhetlighet om avgiftsdifferentiering på den inre marknaden. Det bör också beaktas att flera initiativ i närtid förväntas tas på EU-nivå inom närliggande reglering, både för förpackningar och elektronik, vad gäller krav på produktdesign och materialåtervinning.

Naturvårdsverkets bedömning mot bakgrund av detta är att de föreskrifter som tas fram ska vara av grundläggande karaktär med en förhållandevis låg detaljeringsgrad. Föreskrifterna som beslutas under 2022 bör utgöra ett första steg. Successivt kan dels ökade erfarenheter och kunskap, dels harmoniserande åtgärder på EU-nivå, möjliggöra och motivera en mer detaljerad reglering.

Regleringen bör inte utgöra ett hinder för producentansvarsorganisationer att använda en mer differentierad avgiftssättning än vad som direkt följer av föreskrifterna.

5.2 Kommande vägledning från EU-kommissionen

I uppdraget till Naturvårdsverket refereras till att EU-kommissionen för närvarande arbetar med en vägledning om genomförandet av avfallsdirektivets minimikrav. I Miljödepartementets promemoria med förslag om en ny förordning om producentansvar för förpackningar anges att Naturvårdsverket vid utarbetandet av föreskrifter bör beakta kommissionens kommande vägledning om minimikraven i avfallsdirektivet.

Under uppdraget har Naturvårdsverket tagit del av ett utkast till Kommissionens vägledning. Det är ovisst när (eller ens om) en slutversion av vägledningen kommer att tas fram.

Naturvårdsverkets arbete med föreskrifterna tar intryck av utkastet till vägledning och ser denna som en indikation på en möjlig framtida harmonisering. Dock bedöms det saknas förutsättningar för att genom myndighetsföreskrifter fullt ut införa en sådan styrning av avgiftsdifferentiering som skisseras i utkastet till vägledning. Naturvårdsverkets framtagande av föreskrifter avviker från utkastet till vägledning främst gällande användande av centralt (av staten) satta differentierade avgifter och hantering/styrning av eventuella överskott som skulle kunna uppstå hos producentansvarsorganisationer till följd av en avgiftsdifferentiering (i det fall differentieringen leder till ökade intäkter). Bedömningen är ändå att Naturvårdsverkets föreskrifter, tillsammans med författningsändringar som bereds inom Regeringskansliet, kommer att innebära ett fullständigt genomförande av minimikraven i avfallsdirektivet.

5.3 Form för regleringen av avgiftsdifferentiering

I miljöbalken har införts en bestämmelse om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om *kriterier* för hur ersättning som en producentansvarsorganisation tar ut från producenterna ska bestämmas.

Som framgår av citatet ur proposition 2020/21:198, i avsnitt 4.1 ovan, anger regeringsformen att föreskrifter som avser enskildas ekonomiska förhållanden inbördes ska meddelas genom lag (8 kap. 2 § 1). Riksdagen kan inte bemyndiga regeringen att meddela sådana föreskrifter (8 kap. 3 §). Regeringen anser att sådana föreskrifter som beskrivs ovan inte lämpar sig för en lagreglering och därför inte bör utformas som civilrättsliga föreskrifter. De bör i stället vara näringsrättsliga genom att de reglerar producentansvarsorganisationens skyldigheter när det gäller hur ersättningen ska bestämmas.

Naturvårdsverkets bedömning är att det i föreskrifterna inte kommer att fastställas belopp för differentieringen. Naturvårdsverket bedömer att regleringen bör göras i form av krav på producentansvarsorganisationer att tillämpa *högre* respektive *lägre* avgifter utifrån de kriterier som anges i Naturvårdsverkets föreskrifter. En produkt

inom en kategori som uppfyller ett visst kriterium ska ha en lägre avgift än motsvarande produkt som inte uppfyller det kriteriet.

5.4 Överväganden om konkurrens

Enligt uppdraget bör Naturvårdsverket i denna redovisning ange vilka överväganden som gjorts i fråga om konkurrens mellan producentansvarsorganisationer.

Förutsättningarna för konkurrens mellan producentansvarsorganisationer *skulle kunna* påverkas av hur kriterier för avgiftsdifferentiering utformas, men de styrs framförallt av andra delar av avfallsdirektivets minimikrav. Det finns grundläggande krav om kostnadstäckning och kostnadseffektivitet som följer av minimikraven i avfallsdirektivet, se kapitel 3.² Dessa krav innebär att avgifterna som en producentansvarsorganisation tar ut av en producent dels ska täcka kostnader för separat insamling, efterföljande transport och behandling av avfall, dels inte ska överstiga de kostnader som krävs för att tillhandahålla avfallshantering på ett kostnadseffektivt sätt. Naturvårdsverkets föreskrifter kommer *inte* att ange kriterier för hur avgifter ska bestämmas för att säkerställa kostnadstäckning och kostnadseffektivitet.

Vad gäller förpackningar berörs frågan om konkurrens mellan producentansvarsorganisationer av förslag som regeringen har lämnat i en lagrådsremiss i mars 2022. Där föreslås att bemyndigande ska införas i miljöbalken som innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om att en producentansvarsorganisation ska hantera mer avfall än vad som motsvarar dess marknadsandel och om hur ersättning för skäligen kostnader ska ske mellan producentansvarsorganisationer. Enligt förslaget ska föreskrifter också kunna meddelas om att de intäkter som en producentansvarsorganisation har endast får användas för viss verksamhet som har samband med organisationens skyldigheter eller betalas ut till de producenter som har anlitat organisationen.

I utkastet till Kommissionens vägledning görs en distinktion mellan ”basavgifter” och ”differentierade avgifter”. Utkastet indikerar att producentansvarsorganisationer inte ska kunna konkurrera på den ”differentierade delen” av avgiften. Naturvårdsverket bedömer att det inte finns förutsättningar att i myndighetsföreskrifter reglera *vilken del* av avgiftsintäkterna som producentansvarsorganisationer kan konkurrera utifrån. Naturvårdsverket bedömer vidare att föreskrifterna inte kommer att innehålla särskilda bestämmelser om hantering av eventuella avgiftsoverskott som uppstår hos en producentansvarsorganisation just till följd av en differentiering av avgifterna.

² Av avfallsdirektivets artikel 8a 4 framgår att 8a 4a inte ska tillämpas på system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med direktiv 2012/19/EU (WEEE-direktivet), däribland producentansvar för elutrustning. I WEEE-direktivets artikel 12 och 13 finns dock bestämmelser som reglerar finansieringen av hanteringen av WEEE.

Inom ramen för dels avfallsdirektivets minimikrav, dels kommande bestämmelser i respektive producentansvarsförordning, kommer det att vara möjligt för producentansvarsorganisationer att konkurrera vad gäller kostnader för insamling, behandling, återvinning och försäljning av råmaterial. Naturvårdsverkets utgångspunkt är att de föreskrifter som tas fram om kriterier för differentiering av avgifter utifrån produkters egenskaper ska utformas så att de i möjligaste mån inte ska påverka konkurrensen mellan producentansvarsorganisationer.

Genom att välja tydliga och lättanvända kriterier för differentierade avgifter bör Naturvårdsverket minska risken att de differentierande avgifterna kringgås eller används på ett konkurrensbegränsande sätt. För att minska risken för innovationshämmande bestämmelser finns behov av att regelbundet se över föreskrifterna och efter behov uppdatera kriterierna för att stärka incitamenten att designa produkter i enlighet med en cirkulär ekonomi.

Utformningen av föreskrifter påverkar också producenter och deras möjligheter att konkurrera sinsemellan. Föreskrivna kriterier ska vara tydliga och möjliga för producenter att efterleva inom den produktkategori som kriterierna gäller för. Naturvårdsverket eftersträvar en nära koppling mellan kriterier för differentierade avgifter och utvecklingen av övriga bestämmelser på området. Kriterierna ska styra mot samma mål som övriga bestämmelser för produkterna i fråga för att stärka incitamenten för producenter att investera i förändrad design och produktion.

Val och utformning av kriterier ska beakta att den fria rörligheten inom EU inte påverkas negativt.

5.5 Övervägande om retursystem för plastflaskor och metallburkar

I Miljödepartementets remitterade promemoria ”En förbättrad förpackningsinsamling” föreslogs att plastflaskor och metallburkar ska inkluderas i en ny förpackningsförordning och att retursystem för dessa ska regleras som producentansvarsorganisation. Enligt regeringsuppdraget ska Naturvårdsverket överväga om dessa produkter bör omfattas av föreskrifter om differentierade producentansvarsavgifter. Naturvårdsverket har inte slutligt tagit ställning till lämpligheten att i föreskrifter reglera en differentiering av avgifterna i retursystem. Med hänsyn till de av retursystemet definierade krav bland annat utifrån materialåtervinningsbarhet som ställs på plastflaskor och metallburkar som ska ingå i systemet, bedömer dock Naturvårdsverket att det för dessa förpackningar är mindre motiverat än för övriga förpackningar att föreskriva om en avgiftsdifferentiering.

6. Naturvårdsverkets fortsatta arbete med föreskrifterna

6.1 Beroende av förordningsöversynen

Naturvårdsverkets uppdrag att *förbereda* föreskrifter har skett parallellt med att det inom Regeringskansliet genomförs en översyn av förordningarna om producentansvar för förpackningar respektive för elutrustning. Den närmare utformningen av förordningarna är avgörande för hur Naturvårdsverkets föreskrifter kan utformas.

Tills dess att regeringen beslutat om nya eller ändrade förordningar, inklusive bemyndiganden för Naturvårdsverket, kvarstår en osäkerhet om vilka kriterier för differentierade avgifter som Naturvårdsverket kan meddela föreskrifter om.

För Naturvårdsverket är det i nuläget osäkert vid vilken tidpunkt regeringen kan komma att besluta om nya eller ändrade förordningar. Naturvårdsverkets arbete bedrivs med utgångspunkten att föreskrifter ska vara beslutade senast 5 januari 2023. Ikraftträdandedatum för bestämmelserna i föreskrifterna kan förväntas sättas till tidigast 1 januari 2024.

6.2 Inhämtnande av synpunkter

Naturvårdsverket kommer under våren 2022 att fortsätta arbetet med att ta fram föreskrifter. Dialogen kommer att upprätthållas med berörda marknadsaktörer och myndigheter. Inriktningen är att under första halvåret 2022 remittera förslag till föreskrifter med konsekvensbedömningar.

Den närmare tidplanen för en remittering är beroende av när i tid regeringen kommer att besluta om ändringar i förordningarna om producentansvar.

Det återstår för Naturvårdsverket att slutligt bedöma om föreskrifterna kommer att ges en sådan utformning att förslag till föreskrifter behöver notifieras till EU-kommissionen enligt direktiv (EU) 2015/1535.

Bilaga

Företag och organisationer som medverkat i Naturvårdsverkets referensgrupp för uppdragets genomförande:

Svenskt producentansvar (FTI)

TMR

Svensk Glasåtervinning

Svenska plastkretsen

Svenska Metalkretsen

Returkartong

Returpack

Svenska retursystem

Trioworld

DLF (Dagligvaruhandelns Leverantörsförbund)

Svensk handel

Fiskeby

Stena Recycling

Tetrapack

Sveriges Bryggerier

Stora Enso Packaging

Elkretsen

Recipo

Svensk Handel

ElektronikBranschen

Teknikföretagen

Avfall Sverige

Stena Recycling

Elgiganten

Inrego